

Środa 25. 03. 2020 r

Dziś Jezyki zajmą się wiosennymi kwiatami.

**Jak ten kwiatek się nazywa,
co słowo „pan” w nazwie ukrywa?
(tulipan)**

1. Słuchanie opowiadania „O żółtym tulipanie „wg M. Różyckiej

W ciemnym domku pod ziemią mieszkał mały Tulipanek. Maleńki Tulipan, jak wszystkie małe dzieci, spał całymi dniami.

Wokoło było bowiem bardzo cicho i ciemno. Pewnego dnia obudziło go lekkie pukanie do drzwi.

- Kto tam? –zapytał obudzony ze snu Tulipanek.

- To ja. Deszczyk. Chcę wejść do ciebie. Nie bój się maleńki. Otwórz.

- Nie, nie chcę. Nie otworzę. –powiedział Tulipanek i odwróciwszy się na drugą stronę, znów smacznie zasnął.

Po chwili mały Tulipanek znów usłyszał pukanie.

- Puk! Puk! Puk!

- Kto tam?

- To ja. Deszcz. Pozwól mi wejść do swego domku.

- Nie, nie chcę, abys mnie zamoczył. Pozwól mi spać spokojnie.

Po pewnym czasie Tulipanek usłyszał znów pukanie i cieniutki, miły głosik wyszeptał:

- Tulipanku, puść mnie!

- Ktoś ty?

- Promyk słoneczny –odpowiedział cieniutki głosik.

- O, nie potrzebuję cię. Idź sobie.

Ale promyk słoneczny nie chciał odejść. Po chwili zajrzał do domu tulipanowego przez dziurkę od klucza i zapukał.

- Kto tam puka? –zapytał zżółkły ze złości Tulipanek.

- To my Deszcz i Słońce. My chcemy wejść do ciebie!

Wtedy Tulipanek pomyślał:

„Ha, muszę jednak otworzyć, bo dwojgu nie dam rady”. I otworzył.

Wtedy Deszcz i Promyk wpadli do domu tulipanowego. Deszcz chwycił przestraszonego Tulipanka za jedną rękę,

Promyk słońca za drugą i unieśli go wysoko, aż pod sam sufit.

Mały żółty Tulipanek uderzył główką o sufit swego domku i przebił go ...

I, o dziwo znalazł się wśród pięknego ogrodu, na zielonej trawce.

Była wczesna wiosna.

Promyki Słońca padały na żółtą główkę Tulipanka.

A rano przyszły dzieci i zawołały:

- Patrzcie! Pierwszy żółty tulipan zakwitł dzisiaj z rana!

Rozmowa na temat opowiadania ;

- Gdzie mieszkał tulipANEK
- kto odwiedził najpierw tulipANA?
- czy tulipANEK wpuścił do swojego mieszkania deszczyk ? Dlaczego nie ?
- kto przyszedł potem do tulipANA
- czy tulipan otworzył drzwi deszczykowi?
- kto zobaczył tulipANA?
- co powiedziały dzieci?

Zabawa ruchowo-rytmiczna Taniec kwiatów

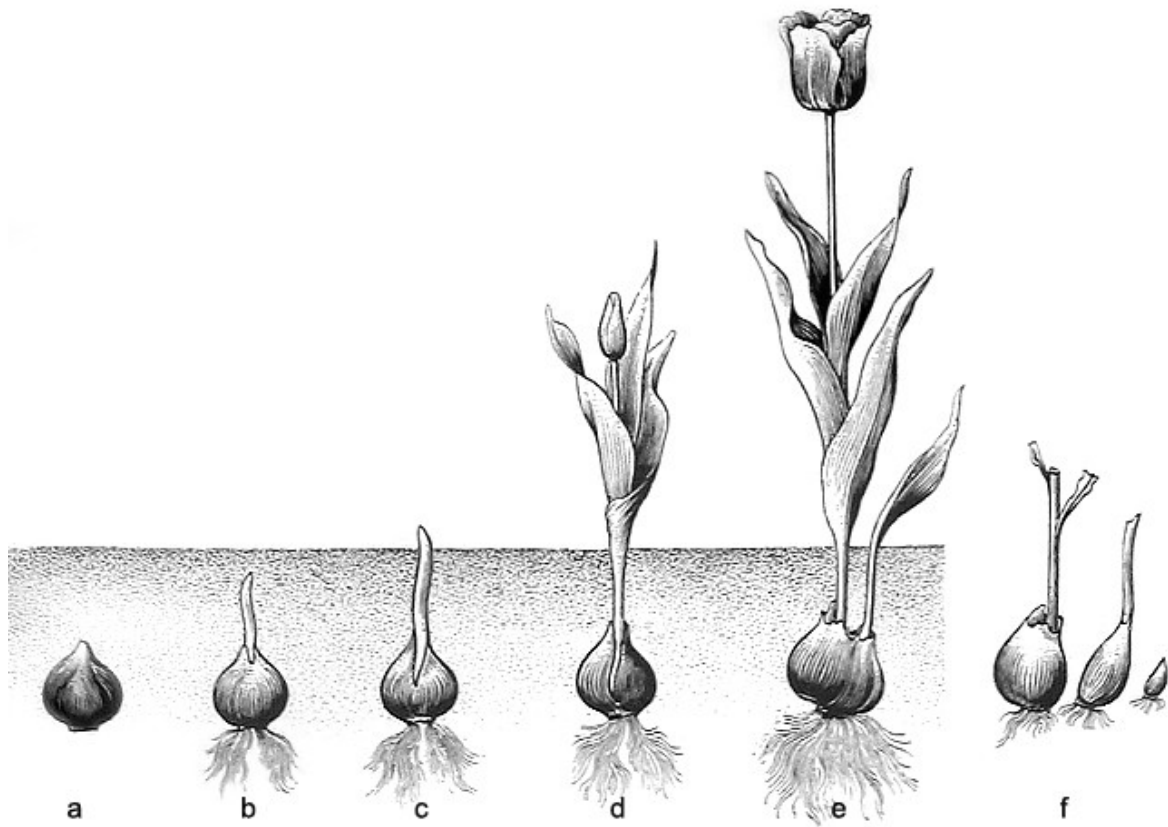
(<https://www.youtube.com/watch?v=EIZ83ZfCzO8> „Dziadek do orzechów”
| Walc kwiatów

- rozdanie dzieciom opasek z sylwetami kwiatów,
- dzieci-kwiaty tańczą z rodzicami przy dźwiękach muzyki

Prezentacja sylwety tulipANA , analiza słuchowa wyrazu „tulipan”(dzielenie na sylaby, liczenie sylab, dzielenia na głoski i przeliczanie ich)

- oglądanie części rośliny- podziemna, nadziemna, nazywanie części (cebulka, łodyga, liście, płatki)

Pokoloruj

Skąd się biorą kwiaty - opowiadanie Marii Butterfield

„KWIAT”

Najpierw nasionko pada na ziemię

Być może upuścił je jakiś przelatujący ptaszek .

Albo wiatr przywiał je na nowe miejsce.

Bywa i tak , że nasiona przenoszą zwierzęta.

Z nasionka wyrasta kielek.

Ma delikatne listki

I zagłębiony w ziemię korzeń .

Nadlatuje pszczoła by zebrać nektar.

Potem przerobi go na miód.

Pszczoła zanurza się w kielichach kwiatu

I pokrywa się całą pyłkiem kwiatowym.

Porem pszczoła przelatuje na inny kwiat

Wierci się na nim i zapyla kwiat.

Gdy kwiat zostanie zapylony, zaczyna rozwijać się z niego owoc.

Niektóre owoce są miękkie- jak jabłka i jeżyny.

Inne znów są twarde- jak orzechy.

Pewne owoc mają nasionka na zewnątrz .

Inne zaś kryją nasionka w środku.

Wkrótce nasionko upadnie na ziemię i zacznie rosnąć z niego nowa roślina.

Zabawa badawcza – Jak jest zbudowany kwiat

(Jeśli są w domu jakieś kwiaty)

Dzieci oglądają je i opisują ich wygląd, określają kolor, kształt płatków, zapoznają się z budową rośliny(kielich, łodyga, liście, liczą płatki)Oglądanie kielichów w środku : słupek, pręciki, obserwowanie pyłku

Ekspresja słowna – Chciałabym być kwiatem .

Dzieci kończą zdanie ; Gdybym była kwiatem to

Zakładamy hodowlę

Może to być ta przysłowiowa fasola lub cebula.

Najlepiej umieścić je na gazie założonej na słoiczek. W początkowej fazie hodowli pamiętać należy aby fasola i cebula były zanurzone w wodzie do momentu wypuszczenia przez nie korzeni.

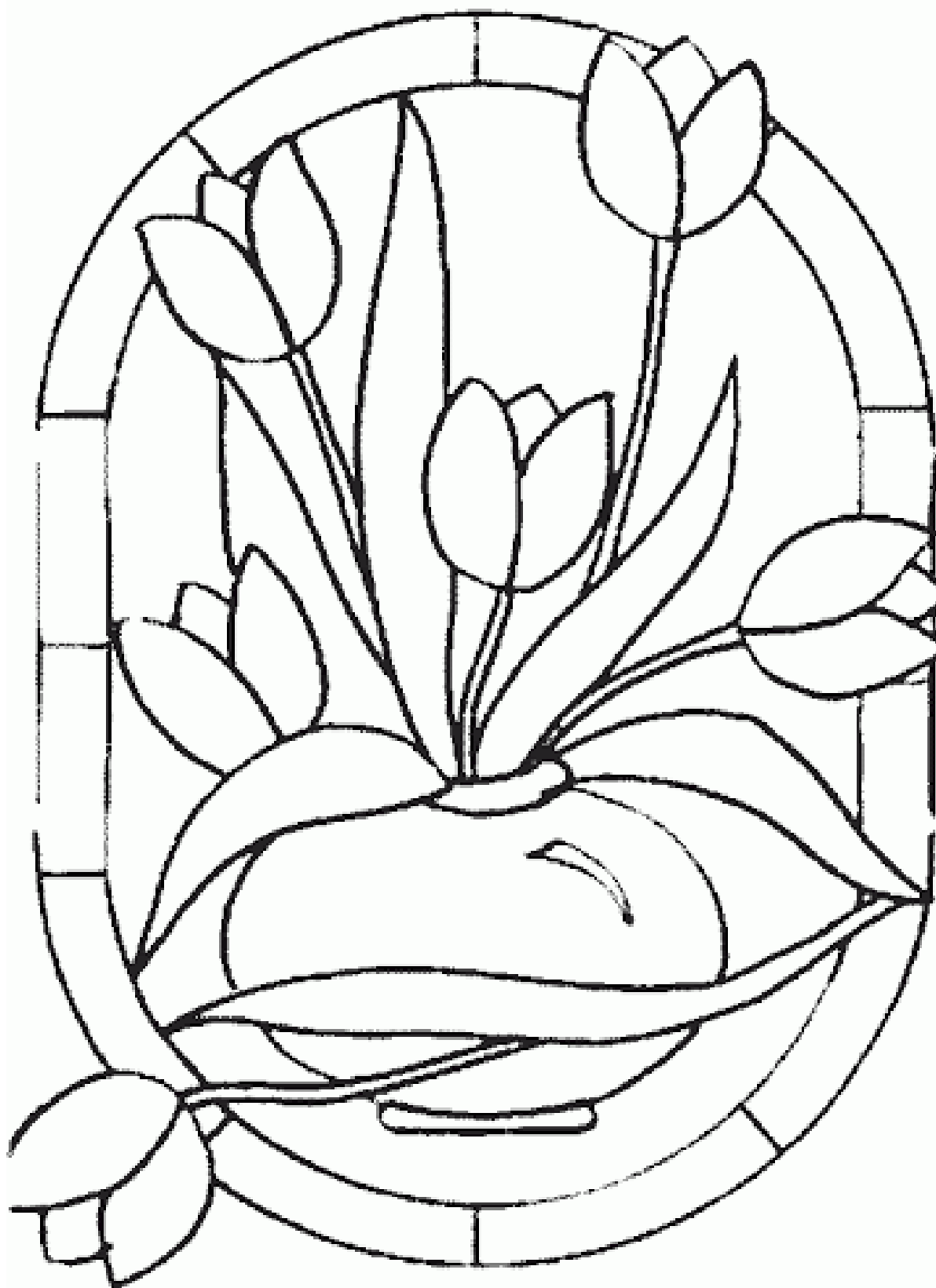
Można założyć „dzienniczek” wzrostu roślin. Dziecko może zapisywać swoje spostrzeżenia lub rysować.

Mocny układ odpornościowy jest JEDYNYM LEKARSTWEM na wirusy.

Rodzicu! Wzmocnij odporność Twojego dziecka.

„5 ZDROWYCH NAWYKÓW DLA SMYKÓW” to zabawy, tańce i kolorowanki tworzące u dzieci zdrowe nawyki wzmacniające ich odporność (bez wychodzenie z domu).

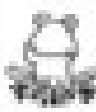
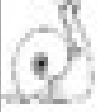

Wejdź na stronę <https://www.5zdrowychnawykowdlasmykow.pl/>

Można wykonać witraż używając kolorowej bibuły

Trochę matematyki

Odczytaj zakodowane działania i zapisz je w wyznaczonych miejscach. Każdą symbolikę w tabelce poniżej.

									
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9

$$\text{bird} + \text{frog} =$$

$$\text{worm} + \text{worm} =$$

$$\text{frog} + \text{snail} =$$

$$\text{ant} + \text{bird} =$$

$$\text{worm} + \text{spider} =$$

$$\text{spider} + \text{frog} =$$

$$\text{butterfly} - \text{frog} =$$

$$\text{worm} - \text{snail} =$$

$$\text{bee} - \text{ant} =$$

$$\text{ant} - \text{bird} =$$

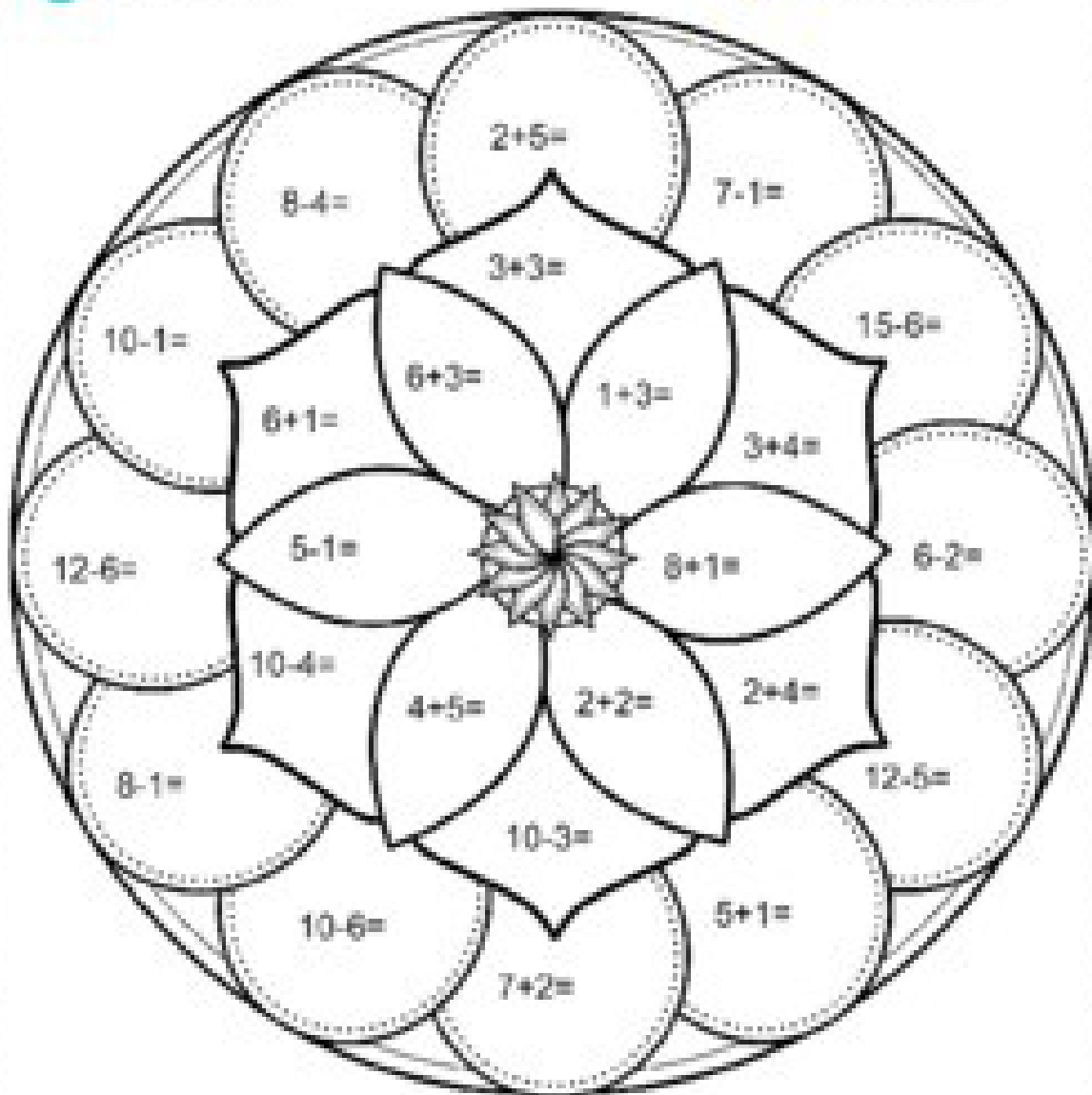
Rozwiąż zadania i pokoloruj zgodnie z kodem.

 różowy = 9

 pomarańczowy = 6

 niebieski = 4

 fioletowy = 7

A po pracy gimnastyka. Ćwiczenie z rodzicami lub rodzeństwem,

Zestaw II

Przybory: **Woreczki w dwóch kolorach.**

1. Przygotowanie: Woreczki rozłożone po całej sali (tyle, ile dzieci). Na polecenie każde dziecko staje przy woreczku.
2. Zabawa orientacyjno-porządkowa: *Kto umie słuchać*. Dzieci chodzą po sali, rzucają woreczkami w górę i łapią. Na sygnał zatrzymują się i stoją bez ruchu. Woreczki mogą spaść na podłogę, a dzieci czekają, aż drugi sygnał pozwoli im na ruch.
3. Ćwiczenie tułowia: Skłony w przód. Ustawienie parami. Dzieci stoją w rozkroku, tyłem do siebie, w odległości jednego kroku. Skłon w przód i kilkakrotne przesuwanie woreczka po podłodze w bramce utworzonej w rozkroku (jedno dziecko przesuwa woreczek drugiemu), następnie wyprost i krótki odpoczynek.
4. Skłony boczne tułowia: Rozkrok, woreczek leży na lewym barku. Skłon tułowia w lewo - woreczek spada na podłogę. Podniesienie woreczka, ułożenie na prawym barku i wykonanie skłonu w prawą stronę. Ćwiczenie powtórzyć kilka razy, wykonując tyle razy skłon w lewo, co i w prawo.
5. Ćwiczenie mięśni brzucha: *Przeniesienie woreczek za głowę*. Siad skulny, woreczek włożyć między stopy i przejść do leżenia tyłem. Przenieść woreczek za głowę i podać do wyciągniętych rąk. Należy zastosować ruch ciągły: stopy podają woreczek do rąk i wracają do leżenia, następnie należy przenieść nogi za głowę i wówczas ręce wkładają woreczek między stopy.
6. Ćwiczenie równowagi: Dzieci w rozsypce, każde trzyma woreczek. Podnieść wysoko kolano, przerzucić woreczek pod kolaniem w górę i złapać go w powietrzu. Powtórzyć ćwiczenie kilka razy, stojąc na lewej i na prawej nodze.
7. Bieg: *Kto szybciej*. Mama wyznacza trasę którą pokonujemy „na czas”
8. Ćwiczenie tułowia — skrętoskłony: Dzieci stoją w małym rozkroku, woreczek trzymają oburącz w górze, lekko w przód w skos. Skłaniają się do lewej nogi i kładą woreczek na stopie. Następnie, na sygnał, podrzucają stopą woreczek w górę i łapią go oburącz. Całość ćwiczenia powtarzamy 6 razy: 3 skłony w kierunku stopy lewej i 3 — w kierunku prawej.
9. Rzuty: Obręcz. Na sygnał dzieci rzucają woreczki do obręczy. kolejno wg wywoływanych kolorów — czerwone, zielone itd. Rzuty powtórzyć kilka razy; celować lewą i prawą ręką.

10. Ćwiczenie nóg: Trzymając woreczek między kolanami wykonać przysiad, klęk podparty i ponownie powstać. Wszystkie czynności powtórzyć 3 razy. Komu uda się wykonać ćwiczenie bez upuszczenia woreczka?

11. Podskoki: Woreczki leżą w odstępnie jednego kroku przed dzieckiem. Kolejne przeskoki obunóż przez woreczki.

12. Ćwiczenie stóp: Leżenie tyłem, nogi zgięte w kolanach. Stopy stoją na podłodze, woreczek leży przy stopach. Dzieci chwytają woreczek palcami lewej stopy, podnoszą w górę, zakładają nogę na nogę (lewa na prawą) i puszcją woreczek. Następnie prawa stopa chwytają woreczek i przekładają przez lewe kolano. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy, chwytając woreczek lewą i prawą stopą na zmianę.

13. Ćwiczenie mięśni grzbietu: Siad skrzyżny, ręce na kolanach, woreczek włożony pod brodę i mocno trzymany. Skłon tułowia w przód (plecy proste jak deseczka), puszczenie woreczka na podłogę i wyprost tułowia. Głowa ustawiona prosto.

Podniesienie woreczka prawą (lewą) ręką i włożenie pod brodę. Ćwiczenie powtórzyć kilka razy. Następnie położyć woreczek na głowie, wstać, pochodzić i złożyć woreczek na wyznaczonym miejscu.